

[Aase Olesen]

mange organer, så er man i hvert fald ikke særlig meget i forbindelse med sine egne børn; så har man nok at gøre med alt det demokrati.

Jeg tror, at vi skulle give et bud på, hvordan man kan komme til at få et direkte demokrati til at fungere, en form for selvstyre og selvbestemmelse. Vi har i mange år i Det Radikale Venstre diskuteret, hvordan man også f.eks. i forbindelse med omlægning af takster kunne komme ind i en form for bloktilskudsordning til institutioner og lade forældre indtil en vis grad bestemme niveau og den slags, selvfølgelig sammen med den pædagogiske holdning, men knyttet til den enkelte institution og med udgangspunkt i det enkelte barns forældresituation.

Jeg tror, at lovgivningen på dette område i fremtiden skal interessere sig for at fastlægge nogle minimumskrav alene med henblik på at beskytte de svageste i det direkte demokrati. Det bliver egentlig opgaven, tror jeg, og ikke noget andet.

For nogle dage siden havde Daginstitutionernes Landsorganisation her i huset en høring, hvor planlægningsleder Peter Duus fra Birkerød omtalte det udviklingsarbejde, man har haft i gang på børneområdet. Jeg vil gerne tillade mig at citere en enkelt passus i hans indlæg forleden. Han siger:

»En meget vigtig erfaring fra dette udviklingsarbejde er, at daginstitutionerne er meget forskellige, og at medarbejderne har nogle meget forskellige ideer og tanker om, hvilke ændringer de gerne vil gå i gang med.

Jeg tror også, det er vigtigt at lade denne forskellighed udvikle sig og ikke stille forventninger om, at forandringsarbejdet skal være ens i de enkelte institutioner.«

Det var et ganske udmærket indlæg, Peter Duus havde på denne høring, og jeg kunne virkelig have ønsket mig, at Socialdemokraterne havde ladet lidt af det sive ind. Han sluttede sit indlæg med at citere en fransk sociolog, som siger – og det er næsten, som om det var skrevet til dette forslag:

»Netværket af forhold mellem mennesker bliver således destrueret til fordel for en bureaukratisk ydet hjælp, der på én gang er bekostelig og overordentlig frustrerende for den, der »nyder godt af den.«

Bente Juncker (CD):

CDs ordfører kan ikke være til stede, så jeg skal på CDs vegne sige følgende:

Hos Centrum-Demokraterne er vi enige med forslagsstillerne i, at forældreindflydelsen på daginstitutionsområdet skal styrkes. Det blev også understreget flere gange under den børnepolitiske debat, som vi havde her i salen for kort tid siden. Det er meget vigtigt, at forældre engagerer sig i deres børns tilværelse, især på grund af, at et stigende antal børn tilbringer det meste af deres hverdag enten i vuggestuer, børnehaver eller dagpleje.

Målet er vi enige om, nemlig engagerede forældre, men ikke midlerne. CD mener ikke, at der skal lovgives fra centralt hold med faste anvisninger på, hvordan en forøget forældreindflydelse skal gennemføres. Jeg tror, socialministeren har ret, når hun understreger, at det vil være langt mere frugtbart at give plads for udvikling af ideer for brugere og personale, end at vi herfra vil presse færdigstrikkede løsninger ned over institutioner og dagplejere.

Centrum-Demokraterne kan heller ikke tilslutte sig forslaget om, at der pligtmæssigt oprettes forældrenævn og udvalg for daginstitutioner og kommunal dagpleje i kommunerne. De enkelte kommunalbestyrelser skal være frit stillet, da de er selvstyrende og har ansvaret for institutionerne og dagplejen.

Derimod ser vi frem til, at dagtilbudsudvalget kommer i arbejde, og vi tilslutter os ministerens forslag om, at udvalget skal drøfte forskellige muligheder for at gennemføre en forøget forældreindflydelse. Det er fleksible muligheder, vi har brug for, og ikke nogle modeller, der er færdigsyede.

Jeg skal derfor på CDs vegne afvise forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er godt med forældreindflydelse. Jeg synes også, der står nogle fine hensigtserklæringer i bemærkningerne til forslaget, men når jeg sammenholder dem med selve beslutningsforslagets ordlyd, synes jeg, det virker vældig stift, vældig firkantet og regelret i sin opbygning osv. Jeg spørger mig selv, om det er det mest hensigtsmæssige for, at forældrene bliver engageret i deres børns situation i den pågældende institution, og dér er jeg endt med et ganske stort spørgsmålstejn.